

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 643

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 august 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
776.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Aeronautică</i>	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 247 din 5 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), art. 10 și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative	2–6
	Decizia nr. 365 din 2 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 666 din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe	7–10
	Decizia nr. 375 din 7 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	11–14
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
277.	— Decizie privind eliberarea domnului Adrian Valentin Iliescu din funcția de secretar de stat la Departamentul pentru relația cu Parlamentul	15
278.	— Decizie privind numirea domnului Daniel Mărăcineanu în funcția de secretar de stat la Departamentul pentru relația cu Parlamentul	15

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind conferirea Ordinului *Virtutea Aeronautică***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 460/2002 privind Ordinul *Virtutea Aeronautică* și Medalia *Virtutea Aeronautică*, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

în semn de apreciere a înaltului profesionalism și a rezultatelor remarcabile obținute de personalul unității în îndeplinirea misiunilor specifice, fiind structura reprezentativă de apărare antiaeriană cu bază la sol din Armata României, în măsură să îndeplinească misiuni de apărare aeriană a capitalei țării noastre,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Aeronautică* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, de pace, Drapelului de Luptă al Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „General Nicolae Dăscălescu”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 17 august 2016.
Nr. 776.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 247**

din 5 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), art. 10 și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative

Augustin Zegrean — președinte
Valer Dorneanu — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Daniel Marius Morar — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Simona-Maya Teodoroiu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Simina Popescu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 10 și art. 14 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, excepție ridicată de Cornel Iancu, Tănase C. Iancu și Maria Caracostea în Dosarul nr. 803/120/2015 al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului nr. 1.156D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a transmis note scrise prin care susține respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 855 din 10 decembrie 2015, nr. 14 și nr. 15, ambele din 19 ianuarie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 21 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 803/120/2015, **Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 10 și art. 14 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Iancu Cornel, Iancu C. Tănase și Caracostea Maria într-o cauză având ca obiect obligarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților la plata unei sume stabilite printr-o hotărâre a Comisiei Municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că deciziile definitive de plată a despăgubirilor au generat un drept de creanță asupra statului, care beneficiază de protecție constituțională, în condițiile art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală, dând naștere în patrimoniul persoanelor îndreptățite, unui „*bun*”, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Susțin că apariția Legii

nr. 164/2014, în temeiul căreia executarea integrală a unei creanțe asupra statului ar avea loc în decursul a 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2015, în contextul în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013, care viza aceeași situație a fost declarată neconstituțională, este de natură a nu răspunde exigenței termenului rezonabil ce se circumscrie noțiunii de „*proces echitabil*”, afectând, în acest fel, drepturi fundamentale ale cetățeanului, respectiv dreptul la un proces echitabil și dreptul de proprietate. Conceptul de „*termen rezonabil*” al unei proceduri judiciare nu poate fi considerat respectat, în condițiile în care Legea nr. 164/2014 instituie a treia eșalonare a plății unei creanțe asupra statului. Același concept de termen rezonabil al unei proceduri judiciare nu poate fi considerat respectat nici în ceea ce privește validarea sau invalidarea hotărârilor emise de comisiile județene în baza Legii nr. 9/1998. Astfel, potrivit art. 7 alin. (3) din Legea nr. 9/1998, Comisia centrală urma, ca în termen de cel mult 60 de zile, să valideze sau să invalideze măsurile stabilite de comisiile județene și a municipiului București. În speță, Hotărârea nr. 4.405 din 9 noiembrie 2012 a Comisiei Municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, prin care au fost acordate despăgubiri moștenitorilor defuncțiilor Iancu Gheorghe și Iancu Iana, nu a fost validată sau invalidată, până la acest moment, iar prin dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 164/2014 se instituie un nou termen de 18 luni de validare/invalidare a hotărârilor emise de comisiile județene, în temeiul Legii nr. 9/1998.

7. În acest context, autorii excepției arată că, prin măsurile instituite prin Legea nr. 164/2014, de reeșalonare a unor debite ale statului, pe o durată de 5 ani, precum și stabilirea unei alte proceduri de validare sau invalidare a hotărârilor comisiilor județene și a municipiului București, emise în temeiul Legii nr. 9/1998, persoana îndreptățită suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de proprietate.

8. În final, autorii susțin că, prin Legea nr. 164/2014 se nesocotește Decizia Curții Constituționale nr. 528 din 12 decembrie 2013, care are un caracter general obligatoriu, conform art. 147 alin. (4) din Constituție.

9. **Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că prevederile de lege criticate aduc atingere dreptului de proprietate, precizând că deciziile definitive de plată a despăgubirilor au născut un drept de creanță asupra statului, în patrimoniul reclamanților, care beneficiază de protecție constituțională, în condițiile art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală și au dat naștere, în patrimoniul persoanelor îndreptățite unui „*bun*”, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că problema plății eșalonate a mai fost supusă controlului de constituționalitate în raport cu critici similare, iar Curtea Constituțională a constatat constituționalitatea dispozițiilor legale care prevăd asemenea măsuri. În acest sens sunt Decizia nr. 24 din 17 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 29 februarie 2012, Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, Decizia

nr. 712 din 25 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 22 iunie 2010, deciziile nr. 1.534 și 1.535 din 28 noiembrie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2012.

12. De asemenea invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia „plafonarea despăgubirilor și eşalonarea lor pe o perioadă mai lungă ar putea să reprezinte, de asemenea, măsuri capabile să păstreze un just echilibru între interesele foștilor proprietari și interesul general al colectivității” (Hotărârea din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, paragraful 235). În plus, măsurile reglementate au un caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata despăgubirilor, modalitate de executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român în actualul context de criză economică, națională și internațională.

13. Raportat la prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, privind forța obligatorie a deciziilor Curții Constituționale, Guvernul menționează că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eşalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998, ale Legii nr. 290/2003, precum și ale Legii nr. 393/2006, s-a stabilit un termen de 10 ani, însă acest act normativ a fost declarat neconstituțional prin Decizia nr. 528/2013. Ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2014 a fost suspendată, până la 31 decembrie 2014, plata despăgubirilor stabilite prin hotărârile comisiilor județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, prin ordinele emise de către șeful Cancelariei Primului-Ministru în temeiul Legii nr. 9/1998 și, respectiv, prin deciziile de plată emise de către vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților care coordonează aplicarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006. Ca urmare a apariției Legii nr. 164/2014, plata sumelor stabilite prin unul dintre actele administrative menționate la paragraful anterior se face potrivit prevederilor art. 3 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din același act normativ, în sensul că plata efectivă se face în termen de 5 ani (iar nu 10 ani, cum era prevăzut în ordonanța de urgență a Guvernului declarată neconstituțională), începând cu 1 ianuarie 2015, în tranșe anuale egale. Apreciază că prevederile art. 53 din Constituție, invocate de autorii excepției, nu sunt incidente în cauza de față, nefiind vorba de restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 3, art. 10 și art. 14 din Legea nr. 164/2014 sunt constituționale, sens în care arată că normele de lege criticate, prin care s-a dispus eşalonarea plății despăgubirilor, precum și faptul că validarea sau invalidarea hotărârilor emise de comisiile județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, înainte sau după data intrării în vigoare a prezentei legi, se realizează de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în termen de 18 luni, fie de la data intrării în vigoare a legii, fie de la data înregistrării lor, nu sunt de natură să aducă atingere normelor constituționale. În aplicarea dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, legiuitorul poate să reglementeze în mod diferit modul de plată a despăgubirilor acordate în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003, și anume în tranșe anuale egale, eşalonat, pe o perioadă de 5 ani, chiar dacă acestea au fost stabilite prin hotărâri judecătorești, atât timp cât dreptul de proprietate stabilit

printr-un act al instanței nu este suprimat, din moment ce conținutul și limitele dreptului de proprietate și a creanțelor asupra statului sunt stabilite de lege.

15. Totodată, în măsura în care în dosarul de despăgubire există hotărâri judecătorești definitive, prin care se stabilește în sarcina autorității publice pârâte doar o obligație de a emite o decizie ce intră în competența sa legală, fără ca instanța să fi apreciat și asupra existenței sau întinderii dreptului de proprietate al persoanei îndreptățite, nu se poate pune în discuție neconstituționalitatea normelor criticate. În acest sens, Avocatul Poporului invocă Decizia Curții Constituționale nr. 686 din 26 noiembrie 2014. Ca atare, noile dispoziții care conduc la acordarea despăgubirilor în 5 tranșe, mod diferit față de cel stabilit în temeiul vechii legi, sunt justificate și de contextul economico-financiar cu care se confruntă statul. În plus, normele criticate nu neagă dreptul beneficiarilor la plata despăgubirilor, ci instituie aplicarea unui nou sistem de acordare, motiv pentru care intervenția unui act normativ nou, prin care legiuitorul a înțeles să instituie o serie de măsuri pentru finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003, nu este de natură să realizeze discriminări în cadrul aceleiași categorii de persoane îndreptățite și nici o restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

16. Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 10 și art. 14 din Legea nr. 164/2014, față de art. 147 alin. (4) din Constituție, Avocatul Poporului menționează că soluția și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 528/2013 nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la soluția legislativă actuală, și anume la Legea nr. 164/2014. Prin urmare, normele de lege criticate nu sunt de natură a nesocoti caracterul obligatoriu atât al dispozitivului, cât și al considerentelor deciziei menționate. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 1 alin. (4) din Constituție precizează că normele de lege supuse controlului sunt în concordanță cu principiul separației puterilor în stat.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 3, art. 10 și art. 14 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014. Din examinarea criticilor de neconstituționalitate formulate în cauză, astfel cum rezultă din

considerentele încheierii de sesizare, Curtea constată că, în realitate, acestea vizează dispozițiile art. 3 alin. (2), art. 10 și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 164/2014. Prin urmare, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate aceste prevederi de lege, care au următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (2): „Dispozițiile prezentei legi referitoare la plata despăgubirilor se aplică cererilor soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru care nu s-a efectuat plata, cererilor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect acordarea de despăgubiri în baza Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 10: „(1) Plata despăgubirilor stabilite prin actele administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b) se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015.

(2) Plata despăgubirilor stabilite prin actele administrative prevăzute la art. 9 lit. c) și d) se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu anul următor emiterii deciziilor de validare.

(3) Plata sumelor de bani stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile sau, în cazul proceselor începute după data de 15 februarie 2013, rămase definitive, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se efectuează în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015.

(4) Sumele neplătite, aferente hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (3) și actelor administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b), se actualizează cu indicele de creștere a prețurilor de consum pentru perioada de la momentul rămânerii irevocabile/definitive, respectiv al emiterii acestora, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, și constituie obligații de plată, în tranșe, în condițiile prezentei legi. Actualizarea sumei se face prin decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(5) Sumele aferente actelor administrative prevăzute la art. 9 lit. c) se actualizează prin decizia de validare cu indicele de creștere a prețurilor de consum, pentru perioada de la momentul emiterii hotărârilor până la data intrării în vigoare a prezentei legi, și constituie obligații de plată, în tranșe, în condițiile prezentei legi.

(6) Pentru fiecare tranșă anuală, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților emite un titlu de plată. Titlul de plată, în original, se comunică, în cel mult 5 zile de la emiterie, Ministerului Finanțelor Publice și persoanelor îndreptățite.

(7) Cuantumul unei tranșe anuale nu poate fi mai mic de 20.000 lei. În cazul în care suma ce trebuie plătită este mai mică decât 20.000 lei, aceasta va fi achitată integral, într-o singură tranșă.”;

— Art. 14: „(1) Hotărârile emise de comisiile județene în baza Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și pentru care nu s-a emis decizie de validare/invalidare, se validează/invalidază în termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

20. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 147 alin. (4) privind deciziile Curții Constituționale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 3 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 164/2014 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, iar prin deciziile nr. 855 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 4 martie 2016, nr. 865 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 4 martie 2016, nr. 14 și nr. 15, ambele din 19 ianuarie 2016, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 22 martie 2016, nr. 120 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 20 mai 2016, și nr. 133 din 10 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 16 mai 2016, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate.

22. Astfel, referitor la invocarea dispozițiilor art. 44 din Constituție, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența sa, că modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația anterioară ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului actual, în considerarea prevederilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Totodată, prevederile art. 1 cuprinse în Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reglementând dreptul persoanelor fizice și juridice la respectarea bunurilor, lasă în competența statelor semnatare ale Convenției adoptarea măsurilor legislative concrete și a procedurii de urmat, necesare în vederea acordării de despăgubiri (a se vedea, spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 202 din 18 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 19 iunie 2013).

23. Curtea a constatat că, prin prevederile de lege criticate, statul nu contestă existența unui „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate și nu refuză punerea în aplicare a acestora.

24. În ceea ce privește constituționalitatea instituirii eșalonării plății unor sume prevăzute în titluri executorii, Curtea Constituțională a reținut că executarea *uno actu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este unica posibilă modalitate de executare care poate fi aplicată. Legiuitorul poate stabili anumite măsuri, respectiv plata eșalonată a unor sume prevăzute în titluri executorii, de natură să întărească finalitatea procesului judiciar, în sensul că acestea reprezintă un prim pas important al debitorului de a-și executa creanța.

25. Curtea a mai reținut că mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare, poate fi considerat ca fiind în concordanță cu considerentele consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 602 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 18 noiembrie 2015).

26. Curtea a constatat că prevederile art. 10 din Legea nr. 164/2014 îndeplinesc aceste condiții, stabilind un termen de 5 ani pentru eșalonarea plății, precum și obligația de actualizare a sumelor neplătite cu indicele de creștere a prețurilor de consum. Măsura instituită de reeșalonare a unor debite ale statului pe o durată de 5 ani poate fi considerată, așadar, de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat și cele ale creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, de vreme ce persoana îndreptățită nu suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de a beneficia de despăgubirile acordate prin lege. În plus, astfel cum rezultă din Expunerea de motive la Legea nr. 164/2014,

Curtea a observat că evaluările Guvernului privind impactul financiar asupra bugetului se referă la o perioadă de 5 ani de la intrarea în vigoare a acestui act normativ, astfel încât și din acest punct de vedere este justificată instituirea unui termen de 5 ani pentru eşalonarea plății despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 9/1998.

27. De asemenea, eşalonarea pe o perioadă de 5 ani a plății sumelor reprezentând despăgubiri fiind o măsură de natură a păstra un just echilibru între interesele persoanelor îndreptățite la despăgubire și interesul general al colectivității urmărește principiile stabilite în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel încât nu se poate considera că, prin această măsură, statul afectează esența dreptului de proprietate privată al beneficiarilor de despăgubiri, în temeiul Legii nr. 9/1998. Aceasta, cu atât mai mult cu cât statul, prin caracterul său social, valoare constituțională instituită de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, are obligația de a imprima acțiunilor sale cu caracter economic un conținut just proporționat, astfel încât să asigure tuturor cetățenilor săi exercitarea efectivă a tuturor drepturilor și libertăților lor fundamentale.

28. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența sa, că aplicarea unui regim juridic temporal diferit nu poate crea o stare de discriminare între diverse persoane, în funcție de actul normativ incident fiecăreia. Raportat la situația de față, inegalitatea de tratament juridic prin comparație cu acele persoane care au beneficiat de plata despăgubirilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014 nu reprezintă un viciu de neconstituționalitate, fiind rezultatul unor regimuri juridice diferite, aplicate succesiv în timp, incidente în virtutea principiului *tempus regit actum*.

29. Distinct de acestea, referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Legea nr. 164/2014, Curtea observă că acest text de lege instituie reguli procedurale privind validarea/invalidarea hotărârilor emise de comisiile județene în baza Legii nr. 9/1998. Astfel cum este menționat în Expunerea de motive la Legea nr. 164/2014, stabilirea atribuției Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților de a invalida

hotărârile emise de comisiile județene are drept scop „îndreptarea unor erori, cu privire la întinderea dreptului de proprietate, la calitatea de persoană îndreptățită sau cu privire la alte elemente relevante pentru soluționarea dosarelor”. Această procedură urmărește „eliminarea blocajului existent la nivel central, prin acordarea posibilității de a invalida cererile neînsoțite de documente doveditoare, cele în care solicitanții nu doresc să continue procedura sau au decedat fără moștenitori etc.”. Prin urmare, Curtea constată că, în cadrul măsurilor de finalizare a procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998, termenul de 18 luni, stabilit prin prevederile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 164/2014, pentru validarea/invalidarea hotărârilor emise de comisiile județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, se circumscrie noțiunii de „*termen rezonabil*”.

30. Referitor la susținerea privind încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută. Considerentele rezultate din Decizia Curții Constituționale nr. 528 din 12 decembrie 2013, prin care instanța de contencios constituțional a reținut că instituirea unui termen de 10 ani pentru executarea unei creanțe asupra statului nu satisface exigențele unui termen rezonabil, nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* în privința Legii nr. 164/2014, pentru că se referă la soluții legislative diferite. Astfel, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014, plata despăgubirilor se efectuează, în tranșe anuale egale, eşalonat, pe o perioadă de 5 ani, în condițiile prevăzute de art. 10 din lege. Curtea apreciază că soluția legislativă menționată reprezintă o măsură adecvată și necesară în vederea atingerii scopului legitim urmărit — finalizarea procedurilor de despăgubire, fiind de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat, respectiv asigurarea echilibrului bugetar, și cele ale creditorilor — persoane îndreptățite la despăgubiri, respectiv despăgubirea efectivă a acestora.

31. În final, Curtea reține că nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale, în sensul art. 53 din Constituție și, prin urmare, aceste dispoziții din Legea fundamentală nu au incidență în cauză.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cornel Iancu, Tănase C. Iancu și Maria Caracostea în Dosarul nr. 803/120/2015 al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 3 alin. (2), art. 10 și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 365

din 2 iunie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 666
din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență
a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă,
precum și a unor acte normative conexe**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 665 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, excepție ridicată de Fundația pentru Tineret a Municipiului București din București în Dosarul nr. 5.543/4/2015 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.118D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.184D/2015, nr. 1.551D/2015, nr. 1.610D/2015, nr. 1.681D/2015, nr. 1.722D/2015, nr. 1.728D/2015, nr. 1.771D/2015 și nr. 1.808D/2015, având un obiect similar cu dosarul anterior strigat. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România, prin Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța, și Ion Cristache în dosarele nr. 64.275/299/2014 și nr. 13.975/299/2015 ale Judecătoriei Sectorului 1 București, Iuliana Cioroiu în Dosarul nr. 9.597/233/2015 al Judecătoriei Galați — Secția civilă, Ioana Eftimie și Adrian Dorel Eftimie în Dosarul nr. 3.700/202/2015 al Judecătoriei Călărași, Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., prin Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța, în Dosarul nr. 13.908/212/2015 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă, Societatea Asigurare-Reasigurare Astra — S.A. din București și Cristian Paciea în dosarele nr. 14.871/301/2015 și nr. 3.653/301/2015 ale Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și de Elena Eftimie în Dosarul nr. 17.461/325/2015 al Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă.

4. La apelul nominal răspund, în Dosarul nr. 1.722D/2015, pentru partea CEC Bank — S.A. din București, doamna consilier juridic Mihaela Donose cu împuternicire depusă la dosar, și pentru partea Banca Națională a României, domnul consilier juridic Ciprian Jipa cu împuternicire depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți.

5. În legătură cu procedura de citare ce privește autoarea excepției din Dosarul nr. 1.722D/2015, magistratul-asistent referă asupra faptului că reprezentantul convențional al acesteia a comunicat Curții că a denunțat contractul de reprezentare de la data de 2 octombrie 2015, drept care societatea ar fi trebuit citată la lichidatorul judiciar. Drept urmare, autoarea excepției a

fost citată prin afișare atât la sediul, cât și pe pagina de internet a Curții Constituționale, iar, ca urmare a aflării adresei lichidatorului judiciar, acestuia i-a fost transmisă o citație, dovada îndeplinirii procedurii de citare fiind depusă la dosar. În același dosar, pentru partea RBS Bank dovada de citare s-a întors cu mențiunea destinatatar mutat, iar, ca urmare a comunicării unei alte adrese de către instanța de fond, i-a fost transmisă o telegramă la această adresă, care a fost restituită tot cu mențiunea destinatatar mutat.

6. De asemenea, magistratul-asistent referă asupra faptului că la Dosarul nr. 1.808D/2015 autoarea excepției de neconstituționalitate a depus un înscris prin care invocă viciul de comunicare a citației emise de Curtea Constituțională la data de 10 mai 2016, susținând în esență că funcționarul (factorul poștal) este investit să îndeplinească atribuții exclusive ale agenților procedurali, fiind astfel nerespectate și interpretate neconstituțional dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la art. 154 alin. (4) — *Organele competente și modalități de comunicare* coroborat cu art. 158 alin. (1) — *Alegerea locului citării și al comunicării actelor de procedură*, raportat la art. 165 pct. 2 — *Data îndeplinirii procedurii*. Anexează copii după plicul și citația transmise de Curtea Constituțională certificate pentru conformitate de autoarea excepției de neconstituționalitate. Se mai invocă excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*la care se atașează dovada de primire/procesul-verbal și înștiințarea prevăzute la art. 163*” din cuprinsul art. 154 alin. (4) din Codul de procedură civilă, susținând că prin interpretarea textului de lege, în sensul că funcționarul poștal este investit și cu atribuțiile agentului procedural, instanța de judecată a legiferat ceea ce reprezintă o încălcare a Constituției. Totodată apreciază asupra admisibilității invocării excepției de neconstituționalitate în fața Curții Constituționale.

7. Curtea, având în vedere dispozițiile art. 168, art. 172 și art. 155 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, constată că procedura de citare este legal îndeplinită.

8. Magistratul-asistent referă asupra faptului că în Dosarul nr. 1.681D/2015 partea Societatea Omiasig Vienna Insurance Group — S.A. din București a depus note scrise prin care solicită respingerea ca rămasă fără obiect a excepției de neconstituționalitate, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 895 din 17 decembrie 2015, iar în Dosarul nr. 1.722D/2015 partea Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a depus note scrise prin care solicită respingerea excepției și judecarea cauzei în lipsă.

9. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.184D/2015, nr. 1.551D/2015, nr. 1.610D/2015, nr. 1.681D/2015, nr. 1.722D/2015, nr. 1.728D/2015, nr. 1.771D/2015 și nr. 1.808D/2015 la Dosarul nr. 1.118D/2015.

10. Reprezentanții părților prezente arată că sunt de acord cu măsura conexării.

11. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

12. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.184D/2015, nr. 1.551D/2015, nr. 1.610D/2015, nr. 1.681D/2015, nr. 1.722D/2015, nr. 1.728D/2015, nr. 1.771D/2015 și nr. 1.808D/2015 la Dosarul nr. 1.118D/2015, care a fost primul înregistrat.

13. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentanților părților prezente.

14. Reprezentantul Băncii Naționale a României pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate și apreciază că aceasta a rămas fără obiect, având în vedere Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015.

15. Reprezentanta CEC Bank — S.A. din București arată că achiesează la punctul de vedere exprimat de reprezentantul Băncii Naționale a României și pune concluzii de respingere a excepției.

16. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că, prin Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 666 din Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

17. Prin Încheierea din 20 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.543/4/2015, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 665 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe.** Excepția a fost invocată de Fundația pentru Tineret a Municipiului București din București.

18. Prin încheierile din 18 mai 2015 și, respectiv, 7 octombrie 2015, pronunțate în dosarele nr. 64.275/299/2014 și, respectiv, nr. 13.975/299/2015, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 665 alin. (2) din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 138/2014, respectiv a art. 666 din Codul de procedură civilă republicat (fost art. 665 din Codul de procedură civilă).** Excepțiile au fost ridicate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., prin Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța, și Ion Cristache.

19. Prin Încheierea din 16 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 9.597/233/2015, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 665 alin. (2) din Codul de procedură civilă [actual art. 666 alin. (2) din Codul de procedură civilă], astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 29 din Legea nr. 138/2014.** Excepția a fost invocată de Iuliana Cioroiu.

20. Prin Încheierea din 28 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.700/202/2015, **Judecătoria Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 665 alin. (2) din Codul de procedură civilă [art. 666 alin. (2) din Codul de procedură civilă].** Excepția a fost invocată de Ioana Eftimie și Adrian Dorel Eftimie.

21. Prin Încheierea din 16 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 13.908/212/2015, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 665 alin. (2) din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., prin Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța.

22. Prin încheierile din 22 octombrie 2015 și, respectiv, 26 noiembrie 2015, pronunțate în dosarele nr. 14.871/301/2015 și, respectiv, nr. 3.653/301/2015, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 665 și art. 666 din Codul de procedură civilă, respectiv a dispozițiilor art. 666 alin. (2) și (5) din Codul de procedură civilă [fost art. 665 alin. (2) și (5) din Codul de procedură civilă].** Excepțiile au fost invocate de Societatea Asigurare-Reasigurare Astra — S.A. din București și Cristian Paciea.

23. Prin Încheierea din 3 decembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 17.461/325/2015, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 666 alin. (2) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Elena Eftimie.

24. Excepțiile au fost invocate în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații la executare silită prin care s-a solicitat, în principal, anularea încheierilor de încuviințare a executării silite date de executorul judecătoresc, precum și anularea tuturor formelor de executare.

25. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia critică, în esență, faptul că legiuitorul a transferat prerogativa încuviințării silite de la instanța judecătorească la executorul judecătoresc. Arată că, prin înlăturarea controlului judecătoresc asupra începerii executării silite, s-a atribuit executorului judecătoresc competența de a decide atât legalitatea, cât și temeinicia cererii de executare, adică existența și legalitatea titlului executoriu, caracterul cert, lichid și exigibil al creanței, calitatea părților în procedura de executare silită și altele asemenea, în condițiile în care executorii judecătorești nu fac parte din autoritatea judecătorească, iar activitatea acestora se desfășoară sub coordonarea și controlul Ministerului Justiției. În susținerea neconstituționalității textului de lege criticat se invocă și argumentele în baza cărora Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ cuprinse în Codul de procedură civilă din 1865, care aveau un conținut normativ similar cu cele supuse în prezenta cauză controlului de constituționalitate.

26. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 1 București, Judecătoria Galați — Secția civilă, Judecătoria Constanța — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătoria Timișoara — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se arată că dispozițiile legale criticate sunt constituționale în măsura în care încheierea executorului judecătoresc prin care s-a încuviințat executarea este comunicată debitorului înaintea efectuării unor acte de executare care să îi afecteze patrimoniul.

27. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

28. **Guvernul**, în punctul de vedere transmis în Dosarul nr. 1.551D/2015, precizează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În punctele de vedere transmise în dosarele nr. 1.610D/2015, nr. 1.681D/2015, nr. 1.722D/2015, nr. 1.728D/2015, nr. 1.771D/2015, nr. 1.808D/2015 consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât prin Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015 Curtea a admis excepția invocată.

29. **Avocatul Poporului**, în punctul de vedere transmis în Dosarul nr. 1.551D/2015, apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale. Prin punctele de vedere comunicate în dosarele nr. 1.610D/2015, nr. 1.771D/2015 și nr. 1.808D/2015 precizează că își menține punctul de vedere transmis în Dosarul

nr. 1.551D/2015 în sensul neconstituționalității dispozițiilor legale criticate. De asemenea face referire la Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015 prin care Curtea a admis excepția invocată.

30. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

31. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

32. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 665 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 138/2014, art. 665 alin. (2) din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 138/2014 [actual art. 666 alin. (2) din Codul de procedură civilă], art. 666 din Codul de procedură civilă republicat (fost art. 665 din Codul de procedură civilă), art. 665 și 666 din Codul de procedură civilă, art. 665 alin. (2) și (5) din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 138/2014. În realitate, având în vedere motivarea excepțiilor de neconstituționalitate, precum și dispozițiile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora „Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază.”, Curtea reține obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 666 — *Încuviințarea executării silite* din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015. Ulterior, textul de lege criticat a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 4 februarie 2016.

33. Având în vedere că textul de lege criticat în redactarea anterioară modificării prezentate a fost incident în litigiul în soluționarea căruia a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate și ținând seama de cele statuate prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora sintagma „*în vigoare*” cuprinsă în art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează a analiza dispozițiile legale criticate în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016, care au următorul cuprins:

„(1) *Cererea de executare silită se soluționează în maximum 3 zile de la înregistrarea ei.*

(2) *Executorul judecătoresc se pronunță asupra încuviințării executării silite, prin încheiere, fără citarea părților. Motivarea încheierii se face în cel mult 7 zile de la pronunțare.*

(3) *Încheierea va cuprinde, în afara mențiunilor prevăzute la art. 657 alin. (1), arătarea titlului executoriu pe baza căruia se va face executarea, suma, atunci când aceasta este determinată sau determinabilă, cu toate accesoriile pentru care s-a încuviințat urmărirea, când s-a încuviințat urmărirea silită a*

bunurilor debitorului, și modalitatea concretă de executare silită, atunci când s-a solicitat expres aceasta.

(4) *Încuviințarea executării silite permite creditorului să ceară executorului judecătoresc competent să recurgă, simultan ori succesiv, la toate modalitățile de executare prevăzute de lege în vederea realizării drepturilor sale, inclusiv a cheltuielilor de executare. Încuviințarea executării silite produce efecte pe întreg teritoriul țării. De asemenea, încuviințarea executării silite se extinde și asupra titlurilor executorii care se vor emite de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită încuviințate.*

(5) *Executorul judecătoresc va respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă:*

1. *cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat;*

2. *hotărârea sau, după caz, înscrisul nu constituie, potrivit legii, titlu executoriu;*

3. *înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, nu este investit cu formulă executorie;*

4. *creanța nu este certă, lichidă și exigibilă;*

5. *debitorul se bucură de imunitate de executare;*

6. *titlul cuprinde dispoziții care nu se pot duce la îndeplinire prin executare silită;*

7. *există alte impedimente prevăzute de lege.*

(6) *Încheierea prin care s-a dispus încuviințarea executării silite poate fi supusă controlului instanței de executare pe calea contestației la executare, în condițiile legii. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi contestată de către creditor, în termen de 15 zile de la comunicare, la instanța de executare”.*

34. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 1 alin. (3) care enumeră caracteristicile statului român și valorile care stau la baza acestuia, art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 11 alin. (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 126 referitor la realizarea justiției și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană. Sunt invocate, de asemenea, prevederile art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 privind dreptul de proprietate privată din Primul Protocol adițional la Convenție.

35. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2016, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 666 din Codul de procedură civilă și a constatat că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale. Curtea a statuat că nu este de competența executorului judecătoresc să dispună el însuși executarea titlului executoriu, acesta putând efectua numai acte de executare în cadrul procedurii declanșate de către o instanță judecătorească. În același timp, Curtea a subliniat că intervenția instanței judecătorești nu se poate realiza *ex post*, pe calea soluționării unei eventuale contestații la executare, conform art. 712 din Codul de procedură civilă, întrucât hotărârea acesteia nu poate nici înlătura și nici acoperi viciul de neconstituționalitate al actului care a declanșat executarea silită ca fază a procesului civil, respectiv caracterul său extrajudiciar. Curtea a reținut, totodată, că executorul judecătoresc, deși îndeplinește un serviciu public, îl reprezintă pe creditor în raportul execuțional care s-a născut între creditor și debitor, fiind, practic, un agent al acestuia; de altfel, onorariul său, parte a cheltuielilor de executare, chiar dacă, în final, cade în sarcina debitorului, este avansat de creditor.

36. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că executorul judecătoresc nu face parte din autoritatea judecătorească, iar activitatea sa, potrivit art. 4 din Legea nr. 188/2000 privind

executorii judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 20 octombrie 2000, se află sub coordonarea și controlul Ministerului Justiției. Mai mult, acesta nu dispune de *imperium* — atribut care caracterizează numai judecătorul — pentru a da o hotărâre în baza căreia se dispune declanșarea executării silite, respectiv încheierea de încuviințare a executării silite, și nu beneficiază de atribuțiile de imparțialitate și de independență specifice numai instanțelor judecătorești.

37. În consecință, prin Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, Curtea a constatat că prevederile art. 666 din Codul de procedură civilă, în redactarea criticată și în prezenta cauză, încalcă dispozițiile art. 21 alin. (3) și art. 124 din Constituție, prin prisma faptului că începerea/declanșarea procedurii executării silite este sustrasă controlului judecătoresc, astfel că nu sunt respectate exigențele dreptului la un proces echitabil, sub aspectul imparțialității și independenței autorității, înfăptuirea justiției fiind „delegată” executorului judecătoresc, precum și cele ale art. 147 alin. (4) din Constituție, întrucât legiuitorul nu a respectat Decizia Curții Constituționale nr. 458 din 31 martie 2009, prin care s-a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 459/2006, care reglementau o soluție legislativă similară, ignorând exigențele constituționale stabilite prin aceasta. De asemenea, Curtea a constatat că soluția legislativă contravine și dispozițiilor art. 1 alin. (4) și art. 126 alin. (1) din Constituție, prin prisma exercitării de către executorii judecătorești a unei activități specifice instanțelor judecătorești.

38. Potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale. Având în vedere că prezenta excepție de neconstituționalitate a fost ridicată anterior publicării în Monitorul Oficial al României a deciziei de admitere mai sus citate, soluția ce urmează să fie pronunțată în cauza de față este cea de respingere a excepției ca devenită inadmisibilă.

39. Referitor la invocarea, prin notele scrise depuse în Dosarul nr. 1.808D/2015, a excepției de neconstituționalitate a sintagmei „*la care se atașează dovada de primire/procesul-verbal și înștiințarea prevăzute la art. 163*” din cuprinsul art. 154 alin. (4) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că în mod constant a statuat în jurisprudența sa că, în conformitate cu dispozițiile art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 29 și următoarele din Legea nr. 47/1992, o excepție de neconstituționalitate nu poate fi ridicată direct în fața instanței constituționale, ci numai în fața unei instanțe judecătorești (a se vedea în acest sens, Decizia nr. 285 din 1 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 5 august 1997), astfel încât aceasta nu poate fi analizată.

40. Potrivit jurisprudenței Curții, reprezentată, de exemplu, prin Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 9 martie 2015, paragraful 18, în temeiul Deciziei de admitere nr. 895 din 17 decembrie 2015, prezenta decizie poate constitui motiv de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz. De asemenea, Curtea reține că, prin Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, paragraful 28, a statuat cu privire la efectele pe care această decizie le produce în privința instanțelor de judecată și a legiuitorului. Totodată, Curtea observă că, ulterior pronunțării Deciziei nr. 895 din 17 decembrie 2015, textul de lege criticat a fost pus de acord cu dispozițiile Constituției a căror nesocotire a fost constatată prin decizia de admitere mai sus citată. Astfel, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 4 februarie 2016, s-a stabilit că executorul judecătoresc înregistrează cererea de executare, dar va solicita încuviințarea acesteia de către instanța judecătorească de executare.

41. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 666 din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe, excepție ridicată de Fundația pentru Tineret a Municipiului București din București în Dosarul nr. 5.543/4/2015 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., prin Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța, și Ion Cristache în dosarele nr. 64.275/299/2014 și nr. 13.975/299/2015 ale Judecătoriei Sectorului 1 București, Iuliana Cioroiu în Dosarul nr. 9.597/233/2015 al Judecătoriei Galați — Secția civilă, Ioana Eftimie și Adrian Dorel Eftimie în Dosarul nr. 3.700/202/2015 al Judecătoriei Călărași, Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., prin Direcția Regională de Drumuri și Poduri Constanța, în Dosarul nr. 13.908/212/2015 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă, Societatea Asigurare-Reasigurare Astra — S.A. din București și Cristian Paciea în dosarele nr. 14.871/301/2015 și nr. 3.653/301/2015 ale Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și de Elena Eftimie în Dosarul nr. 17.461/325/2015 al Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătoriei Sectorului 1 București, Judecătoriei Galați — Secția civilă, Judecătoriei Călărași, Judecătoriei Constanța — Secția civilă, Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 iunie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 375

din 7 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația Societatea Editorilor din România (SER) din București în Dosarul nr. 1.943/301/2014 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.284D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Asociația Societatea Autorilor și Editorilor Români de Opere Științifice — PERGAM din București a depus la dosar un punct de vedere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

4. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.685D/2015, nr. 1.826D/2015, nr. 1.836D/2015 și nr. 107D/2016 având ca obiect o excepție de neconstituționalitate având un obiect identic, ridicată de Societatea Euro Transilvania — S.R.L. din Căptălan, județul Alba, Ioana Măruțescu, Cleonia Copaci și Mariana Olaru în dosarele nr. 1.757/107/2013, nr. 16.943/3/2013/a1, nr. 10.313/101/2013 și nr. 1.395/110/2014 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și a II-a civilă.

5. La apelul nominal răspund, în Dosarul nr. 1.685D/2015, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate doamna avocat Angela Mare din Baroul București, cu delegație depusă la dosar, și pentru partea Societatea Leier Rom — S.R.L. din Cluj-Napoca domnul avocat Eugen Constantin Iordăchescu din Baroul Cluj, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

7. Reprezentanții părților prezente arată că sunt de acord cu măsura conexării.

8. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

9. Curtea, având în vedere obiectul similar al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea

și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.685D/2015, nr. 1.826D/2015, nr. 1.836D/2015 și nr. 107D/2016 la Dosarul nr. 1.284D/2015, care a fost primul înregistrat.

10. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Societății Euro Transilvania — S.R.L. din Căptălan, județul Alba, care solicită admiterea acesteia astfel cum a fost invocată și motivată. Consideră că dispoziția legală criticată contravine Legii fundamentale din cauza efectelor sale, respectiv din cauza faptului că suspendă o reglementare din Codul de procedură civilă potrivit căreia justițiabilii care, de la data intrării în vigoare a Legii nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și până la data de 31 decembrie 2015, investesc instanțele de judecată cu soluționarea unor cereri a căror valoare se situează sub 1.000.000 lei sunt privați de o cale importantă de atac, respectiv recursul. Efectele dispoziției legale criticate înfrâng principiul egalității între justițiabili, astfel cum este reglementat prin art. 16 din Constituție, și înfrâng, de asemenea, dispozițiile constituționale ale art. 124 alin. (2), dată fiind aceeași inegalitate nejustificată dintre justițiabili. În concluzie, având în vedere aceste argumente, precum și dispozițiile art. 53 din Constituție, solicită admiterea excepției și constatarea neconstituționalității art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013.

11. Reprezentantul Societății Leier Rom — S.R.L. din Cluj-Napoca solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate invocate. Apreciază că argumentația autoarei excepției de neconstituționalitate este edificată în jurul premisei că dispoziția legală criticată ar genera o discriminare a anumitor justițiabili care nu au avut posibilitatea de a fi introdus o acțiune în fața instanțelor judiciare competente în perioada de aplicare a Legii nr. 2/2013. Arată că a admite critica formulată de autoarea excepției de neconstituționalitate ar echivala cu a considera ca neconstituțional orice text legal, inclusiv art. 483 din Codul de procedură civilă, care limitează căile de atac pentru anumite litigii, în funcție de cuantumul valoric al pretențiilor care fac obiectul acestora. În concluzie, apreciază criticile de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiate, drept care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Depune concluzii scrise.

12. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a arătat că accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. În acord și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul liber la justiție poate fi supus unor limitări, cu condiția de a nu fi afectată însăși substanța dreptului. În toate cele cinci dosare în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate autorii

acesteia au beneficiat de o cale de atac, respectiv apelul, împotriva hotărârii pronunțate de prima instanță.

13. Referitor la pretinsa încălcare a art. 16 din Constituție arată că, de asemenea, instanța constituțională a reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea la momentul de față, potrivit principiului *tempus regit actum*, nu este de natură a afecta principiul egalității în drepturi.

14. În cauză, dispoziția legală criticată stabilește un tratament egal pentru persoanele aflate în aceeași situație, determinată după un criteriu obiectiv, acela al obiectului acțiunii.

15. Apreciază că, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, cele reținute în deciziile nr. 350 din 7 mai 2015, nr. 500 din 30 iunie 2015 și nr. 517 din 7 iulie 2015 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

16. Prin Decizia civilă nr. 693R din 17 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.943/301/2014, **Curea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația Societatea Editorilor din România (SER) din București într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei decizii civile prin care a fost respins apelul declarat de autoarea excepției de neconstituționalitate.**

17. Prin încheierile din 10 noiembrie și 8 decembrie 2015, pronunțate în dosarele nr. 1.757/107/2013 și nr. 10.313/101/2013, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2), respectiv a dispozițiilor art. XVIII din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepții ridicate de Societatea Euro Transilvania — S.R.L. din Căptâlan, județul Alba, și de Cleonia Copaci în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva unor decizii civile prin care a fost respins apelul declarat de autoarea excepției de neconstituționalitate, respectiv a fost admis apelul formulat de partea pârâtă.**

18. Prin Încheierea din 24 noiembrie 2015 și Decizia nr. 8 din 13 ianuarie 2016, pronunțate în dosarele nr. 16.943/3/2013/a1 și nr. 1.395/110/2014, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepții ridicate de Ioana Măruțescu și de Mariana Olaru în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva unor decizii civile prin care au fost respinse apelurile declarate de autoarele excepției de neconstituționalitate.**

19. În motivarea excepției de neconstituționalitate se critică, în esență, modalitatea în care s-a reglementat

exercitarea căii de atac a recursului pentru cauze înregistrate până la data de 31 decembrie 2015. Astfel, recursul poate fi exercitat doar pentru cauze a căror valoare depășește 1.000.000 lei, iar pentru cauze înregistrate începând cu data de 1 ianuarie 2016 cu același obiect, calea de atac a recursului se poate promova pentru litigii a căror valoare depășește suma de 500.000 lei. Se arată că astfel se generează o discriminare între anumite categorii de justițiabili, în sensul că cei ale căror cereri, introduse până la data de 31 decembrie 2015, cu o valoare peste 500.000 lei, dar sub plafonul de 1.000.000 lei prevăzut de textul de lege criticat, sunt privați în mod nejustificat de calea de atac a recursului, pe când justițiabilii care introduc cereri după data de 1 ianuarie 2016 și a căror valoare se situează peste pragul valoric de 500.000 lei vor avea deschisă calea de atac a recursului.

20. Dreptul anumitor categorii de justițiabili de a supune controlului unei instanțe de recurs hotărârile judecătorești pronunțate cu încălcarea legii, pe o anumită perioadă de timp, este încălcat în condițiile în care, pentru aceeași cauză, altor justițiabili li se permite exercitarea controlului de legalitate asupra hotărârilor pronunțate de instanțele de apel, singurul criteriu stabilit de legiuitor fiind data sesizării instanței, respectiv anterior sau ulterior datei de 1 ianuarie 2016, ceea ce determină o discriminare între cetățeni și îngreudește accesul la justiție prin privarea de calea de atac a recursului pentru o anumită categorie de justițiabili.

21. Se mai apreciază că prin conținutul său normativ art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 încalcă și principiul neretroactivității legii prevăzut la art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală.

22. Astfel, se apreciază că imposibilitatea exercitării căii de atac a recursului determinată de un criteriu pecuniar este de natură să împiedice aplicarea efectivă a principiilor constituționale ale egalității în drepturi, în general, și egalității în fața justiției, în special.

23. În susținerea excepției de neconstituționalitate se invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 967 din 20 noiembrie 2012.

24. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat se încadrează în marja de apreciere a legiuitorului de care acesta dispune în ceea ce privește reglementarea cadrului legal în care pot fi exercitate căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

25. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă și a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil, nu instituie discriminări și nu contravine principiului egalității de tratament între subiectele de drept în condițiile în care Curtea Constituțională a statuat că este de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție care reiese și din dispozițiile art. 126 din Constituție. Nu se poate reține încălcarea principiului accesului liber la justiție în condițiile în care legea nu prevede calea de atac a recursului în cererile care se situează sub un anumit criteriu valoric.

26. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

27. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

28. **Avocatul Poporului** a comunicat punctul său de vedere în dosarele Curții Constituționale nr. 1.826D/2015, nr. 1.836D/2015 și nr. 107D/2016 și apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

29. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere al Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

30. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

31. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din actele de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. XVIII și art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013. În realitate, având în vedere obiectul criticii de neconstituționalitate, Curtea reține ca obiect al excepției dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, care au următoarea redactare: „(2) *În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2015 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)—i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.*”

32. Ulterior sesizării Curții Constituționale, textele de lege criticate au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2015 pentru prorogarea unor termene prevăzute de Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 964 din 24 decembrie 2015, astfel că, în prezent, art. XVIII alin. (1) stabilește că dispozițiile art. 483 alin. (2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2017, iar termenul prevăzut la art. XVIII alin. (2) a fost prelungit până la 31 decembrie 2016.

33. În susținerea excepției de neconstituționalitate se invocă dispozițiile constituționale ale art. 15 care consacră principiul neretroactivității legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) privind

dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) privind caracterul unic, imparțial și egal al justiției și art. 129 privind folosirea căilor de atac. Se mai invocă dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevederile art. 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

34. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că în cuprinsul art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt enumerate hotărârile care nu pot fi supuse recursului, printre care se numără și cele cu privire la cereri evaluabile în bani în valoare de până la 500.000 lei inclusiv, acestea fiind vizate de autorii prezentei excepții.

35. Prin textul de lege criticat, cuprins în Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, s-a stabilit însă că de la 15 februarie 2013 (data intrării în vigoare atât a Legii nr. 2/2013, cât și a Codului de procedură civilă) și până la 31 decembrie 2015 nu pot fi atacate cu recurs hotărârile cu privire la cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2015 acest termen a fost prelungit până la 1 ianuarie 2017, după această dată urmând să se aplice prevederile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă care exclud de la calea de atac a recursului pentru hotărârile pronunțate cu privire la cereri în valoare de până la 500.000 lei inclusiv.

36. Autorii excepției sunt nemulțumiți, așadar, de faptul că pe intervalul de timp cuprins între 15 februarie 2013 și 1 ianuarie 2017 nu pot fi atacate cu recurs hotărârile pronunțate cu privire la cereri în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv, urmând ca, după această dată, să se aplice prevederile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care stabilesc o valoare mai mică, de 500.000 lei.

37. Față de aceste critici, Curtea observă că, în jurisprudența sa, a statuat că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011). Respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate, fără ca aceste diferențe să aibă semnificația unei discriminări (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 321 din 10 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 5 august 2014, paragraful 31).

38. Referitor la critica privind încălcarea prevederilor art. 21 privind accesul liber la justiție din Constituție, Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. Accesul liber la justiție implică, prin natura sa, o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest

sens pronunțându-se și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege.

39. De asemenea, Curtea a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabile. Lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014, paragraful 13, cu referire la deciziile nr. 99 din 23 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, nr. 230 din 16 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 16 decembrie 2000, nr. 226 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 7 iunie 2004, nr. 572 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.144 din 19 decembrie 2005, nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012,

45. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația Societatea Editorilor din România (SER) din București în Dosarul nr. 1.943/301/2014 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Societatea Euro Transilvania — S.R.L. din Căptălan, județul Alba, și de Cleonia Copaci în dosarele nr. 1.757/107/2013 și nr. 10.313/101/2013 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Ioana Măruțescu și de Mariana Olaru în dosarele nr. 16.943/3/2013/a1 și nr. 1.395/110/2014 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 iunie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Adrian Valentin Iliescu
din funcția de secretar de stat la Departamentul
pentru relația cu Parlamentul**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data de 22 august 2016, domnul Adrian Valentin Iliescu se eliberează din funcția de secretar de stat la Departamentul pentru relația cu Parlamentul.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 22 august 2016.
Nr. 277.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Daniel Mărăcineanu
în funcția de secretar de stat la Departamentul
pentru relația cu Parlamentul**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 22 august 2016, domnul Daniel Mărăcineanu se numește în funcția de secretar de stat la Departamentul pentru relația cu Parlamentul.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 22 august 2016.
Nr. 278.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

